

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38589 – Stabilizatory termiczne) lub, posiłkowo, żądanie obniżenia wysokości nałożonych grzywien.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 pkt 4, 6, 21 i 23 decyzji Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38589 – Stabilizatory termiczne) w zakresie, w jakim nałożono w nim grzywny na spółki Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals BV.
- 2) Łączna kwota grzywien nałożonych w art. 2 pkt 1–7 i 18–24 decyzji C(2009) 8682 wersja ostateczna zostaje obniżona do wysokości 40 194 mln EUR w wypadku spółki Akzo Nobel NV i do wysokości 11 881 980 mln EUR w wypadku spółki Akros Chemicals Ltd.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja Europejska pokrywa dwie piąte kosztów poniesionych przez spółki Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV i Akros Chemicals oraz trzy piąte własnych kosztów. Natomiast Spółki Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV i Akros Chemicals pokrywają trzy piąte własnych kosztów i dwie piąte kosztów poniesionych przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. – GEA Group/Komisja

(Sprawa T-189/10) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejskie rynki stabilizatorów termicznych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Naruszenie popełnione przez spółki zależne — Grzywny — Odpowiedzialność solidarna spółek zależnych i spółki dominującej — Przekroczenie pułapu wynoszącego 10 % w odniesieniu do jednej ze spółek zależnych — Decyzja o ponownym wydaniu — Obniżenie kwoty grzywiny w odniesieniu do wspomnianej spółki zależnej — Przepisanie obowiązku zapłaty obniżonej kwoty grzywiny innej spółce zależnej i spółce dominującej — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Prawo dostępu do akt)

(2015/C 302/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GEA Group AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Kallmayer, I. du Mont i G. Schiffers)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Sauer i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata W. Berga)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 727 z dnia 8 lutego 2010 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38589 – Stabilizatory termiczne) lub ewentualnie wniosek o obniżenie kwoty nałożonych na skarżącą grzywien.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2010) 727 z dnia 8 lutego 2010 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38589 – Stabilizatory termiczne) w zakresie, w jakim dotyczy ona GEA Group AG.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. – SLM i Ori Martin/Komisja

(Sprawy T-389/10 i T-419/10) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Jednolite, złożone i ciągle naruszenie — Przedawnienie — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Przypisanie odpowiedzialności za naruszenie spółce dominującej — Proporcjonalność — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Nieograniczone prawo orzekania)

(2015/C 302/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Włochy) (przedstawiciele: G. Belotti i F. Covone, adwokaci) (sprawa T-389/10); i Ori Martin SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: P. Ziotti, adwokat) (sprawa T-419/10)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Gencarelli, V. Bottka i P. Rossi, a następnie V. Bottka, P. Rossi i G. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności i zmiany decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), zmienionej decyzją Komisji C (2010) 6676 wersja ostateczna z dnia 30 września 2010 r. oraz decyzją Komisji C (2011) 2269 wersja ostateczna z dnia 4 kwietnia 2011 r.

Sentencja

- 1) Sprawy T-389/10 i T-419/10 zostają połączone w celu wydania wyroku.
- 2) Stwierdza się nieważność art. 1 pkt 16 decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), zmienionej decyzją Komisji C (2010) 6676 wersja ostateczna z dnia 30 września 2010 r. oraz decyzją Komisji C (2011) 2269 wersja ostateczna z dnia 4 kwietnia 2011 r., w zakresie, w jakim Komisja przyjęła w nim uczestnictwo spółki Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) w składającym się na jedną całość szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze stali sprężającej na rynku wewnętrznym oraz w ramach EOG w okresie od dnia 10 lutego 1997 r. do dnia 14 kwietnia 1997 r.
- 3) Stwierdza się nieważność art. 2 pkt 16 decyzji C (2010) 4387 wersja ostateczna, zmienionej decyzją C (2010) 6676 wersja ostateczna oraz decyzją C (2011) 2269 wersja ostateczna.